

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXXVIII. Qua ratione templis & Oratorijs vtendum sit, spiritum per
illa ad Deum dirigendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

nem, præsertim si aliquis ista illis auferre vellet, generare.

CAPVT XXXVIII.

Qua ratione templis & Oratorijs vtendum sit, spiritum per illa ad Deum dirigendo.

Expedit interdum incipientibus, aliquid quam sensibile delectationem in imaginibus, & oratorijs admittere.

AD deducendum per hoc bonorum genus spiritum in Deum, animaduertere oportet, permitti, imò expedire interdum, incipientibus aliquam delectationem succumque sensibilem in imaginibus, Oratorijs, alijsque visibilibus rebus deuotis percipere: eò quod nondum ita ablatum & auulsum habeant à sæcularibus rebus palatum, vt propter huiusmodi delectationem obliuiscantur alterius. Quemadmodum fieri cum puerulo solet, ex cuius manu vt res, quam tener auferri possit, aliquid illi aliud offertur; ne forte ploret, si vacuis manibus relinquatur. Verum vt ad vltiora spiritualis homo progredi possit, ab omnibus quoque istis delectationibus & appetitibus, quibus voluntas oblectari potest, se se expoliare, & abnegare debet. Purus siquidem spiritus parce admodum huiusmodi obiectis sese alligat, sed interiori duntaxat recollectioni & mentali cum Deo conuersationi totus addictus est. Quamuis enim vtatur etiam imaginibus sacris, & oratorijs; id facit festinè admodum, statimque spiritus eius sistit in Deo, omnium sensibilium oblitus. Proinde quamuis melius sit orationi operam dare in decentiori loco; hoc tamen non obstante, ille locus deligendus est, in quo minus irretitur sensus & spiritus ad assurgendum in Deum, libertior sit. Qua in re vtendum nobis est responsione illa, quam Saluator noster dedit mulieri Samaritanæ, cum ab illo quisquam ad orandum commodior locus esset, vtrem Templum, an verò mons sciscitaretur, cui

respondit, orationem veram minime monti esse alligatam: sed oratores, in quibus complacere sibi pater, illos esse, qui in spiritu & veritate adorant: *Veni ho. Ioan. 4. n. 21. &c.* *ra & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate: Nam & Pater tales quarit, qui adorent eum: Spiritus est Deus, & eos, qui adorant eum in spiritu, & veritate oportet adorare. Quamobrem licet* *Tempa, locaque an cœna orationi destinata sint & accommodata (ad nulum siquidem alium vsum deseruiunt templa) nihilominus, quantum ad negotium intimæ cum Deo conuersationis spectat, ille locus, qui minus occupet, minusque sibi attrahat sensum, eligendus est. Vnde nec locus debet esse anæmus, sensuque voluntatem adferens (quemadmodum nonnulli quærere solent) ne forte loco recollectionis spiritus, in recreationem, & sensus suauitatem desinant. Et propterea locus solitarius ad orandum aptus est, imò etiam asper, & incultus, vt spiritus ad Deum non præpeditus, neque rebus visibilibus detentus, solidè & directè possit euolare. Licet interdum visibilia hæc ad hoc conferant, vt spiritus eleuetur; sed hoc fit, omnium illorum confestim obliuiscendo, & in Deo remanendo. Quam ob causam Saluator noster vt plurimum solitaria loca, & illa, quæ non multum occuparent, & sensus detinerent, ad orandum deligebat, vt nobis hæc in re præberet exemplum, & ad illa loca se ad orationem conferebat, quæ eleuant animam potius in Deum, cuiusmodi erant montes à terra subleuati, & vt plurimum materia sensibilis recreationis, destituti. Vnde verus spiritualis nihil aliud præ oculis habet, nisi solam interiorem recollectionem in obliuione omnium visibilium, ad hunc effectum loca magis ab obiectis succisque seu delectationibus sensibilibus aliena eligenda.*

Purus spiritus, parce se sensibilibus obiectis alligat.

eligendo, & ex omnibus istis attentionem & aduertentiam (vt magis ab vniuersis elongatus creaturis, Deo suo frui possit) eligendo. Est enim profecto res notatu digna, nonnullos eernere spirituales, qui vniuersum studium, diligentiamque suam in disponendis oratorijs ac locis inclinatione ac naturæ suæ gratis aptandis, collocant; Recollectionis vero interioris, quæ multo magis est necessaria, modica est apud illos cura: vnde vix aliquid illius habent, si enim amplius haberent, non possent modis illis, & inuentiombus oblectari, quin potius illis defatigaretur.

CAPVT XXXIX.

Eandem continuat materiam, spiritum ad internam recollectionem in rebus prædictis dirigendo.

CAusa itaque ob quam spiritualium nonnulli nunquam in vera spiritus gaudia perfecte ingrediuntur est, quia nunquam gaudij & delectationis appetitum, à rebus istis exterioribus visibilibus eleuare, & abstrahere finiunt. Animaduertant huiusmodi homines, quod quamuis decens, orationiq; destinatus locus templum sit, & oratorium visibile; imago etiam sacra, deuotionis sit motiuum, non tamen hoc taliter fieri debere vt medulla & animæ delectatio, in visibili templo, & motiuo occupetur, & impendatur, & in templo vno quod est interior animæ recollectio, orare, oblitiscatur. Nam vt nos huius rei admoneret S. Paulus Apostolus dixit, *Nescitis quia templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis?* Christus quoque Dominus apud S. Lucam ait, *Ecce enim regnum Dei intra vos est.* Ad hanc etiam considerationem remittit nos authoritas Christi superius allegata; nimirum: *Vri adoratores seu oratores, adorabunt, &*

trem in spiritu, & veritate, Qui adorant eum, in spiritu, & veritati oportet adorare. Parum enim admodum curat Deus oratoria tua, & loca concinne disposita, si ideo quia appetitum gustumque tuum illis alligasti, minus aliquanto interioris possides nuditatis, quæ idem est, quod spiritualis paupertas, in rerum omnium, quas possidere potes, abnegatione.

Debes itaque ad hoc vt voluntatem à gaudio, vanoque in rebus istis appetitu repurgare, & illum in oratione tua ad Deum dirigere valeas, illud solummodo præ oculis habere, vt conscientia tua pura sit, & voluntas integrè totaliterque Deo addicta, & mens feruè in ipso occupata, & sicut iam dixi, elige locum, quam maximè poteris separatam ac solitariam, & conuertere vniuersum voluntatis tuæ gaudium & delectationem ad inuocandum, & glorificandum Deum, istarum autem aliarum delectationum & suauitatum, quæ ex rebus exterioribus oriuntur, nullam habeas rationem, quin potius studeas illas abnegare. Si enim sapor ac dulcedini deuotionis sensibilis assuescit anima, nunquam ad vim spiritualis suauitatis, quæ mediante recollectione interiori in spiritus nuditate reperitur, sciet transire.

CAPVT XL.

De quibusdam detrimentis, quæ incurruntur, qui rerum ac locorum deuotorum, sensibilium gustui & delectationi, secundum modum iam descriptum, sese tradunt.

Multa tam interiora quam exteriora in currit damna spiritualis homo, qui in rebus superius descriptis sensitiuam delectationem, saporemque aucupari cupit. Quantum enim ad spiritum attinet, nunquam huiusmodi homo ad internam sui

Qui in superius recensitis rebus sensitiuam delectationem, nunquam ad spiritum recollectionem peruenit.

B.
Mannis
Cruce

Opera
ystica
NVT
128